

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Ad D. Lvdovicvm Manriqvvm, De Prouidentia Dei in hominum periculis, ex
noto & proprio vtriusque exemplo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

Exercere paret, seu regat arduis
Vitæ muneribus breuis.

Ille hoc exigui carcere corporis
Dum constricta manet, te referet memor,
Mœrens & gemitu perpetuo, & graui
Heu desiderio tui.

AD D. LVDOVICVM

MANRIQVVM, DE PRO-
*uidentia Dei in hominum periculis, ex noto &
proprio utriusque exemplo.*

VT magna cali promoueat pios
Tutela, certo nouimus exitu,
Narrare laudando parati,
Et proprij memores laboris:
Manrique, vitæ pars potior meæ,
Cum quo legenti sacra volumina
Diuimque voces audienti
Sæpe dies mihi præuolabat.
O semper, (alti seu maris ultimos
Tentem recessus, seu peragrem nouas
Terras & orbis claustra præter)
Me comitem iuniet in iustis.
Nil est malorum nil miseri metus
Iis, prouidentem qui metuunt Deum;
Hos cura Christi confidentes
Suscipit, incolumesque præstat.
Ille & leænæ prærabidam famem
Cogit suorum parcere sanguini,
Hos donat expertes fauillæ
In mediis cecinisse flammis.
Annis phaselli munera vestibus
Iniuncta cernens siccaque pallia
Miratus haud mergenda vati
Sternit aquæ stupefactus æquor.
Minum, sed idem substiterat diu,
Iussusque cursum verterat in caput,
Fundumque tradebat beati
Agminibus populi patere.

Nuper

Nuper tibi
Magn
Ludu
Corp
Oestro ci
Curr
Sulca
Signa
Sed null
Vexa
Quin
Cura
Tunc sol
Salu
Mi
Cor
Ergo be
Man
Assu
Nos

PAE

Totur

Em
S P
Me
Vo
Te for
Ol
Igr
Ve
Hze c
Ni
Ta
De
Cur
Ig

Nuper tibi me dum comitem legis
 Magni petenti colloquium Ducis,
 Luduce suspensò è quadriga
 Corpore præcipitem gemebas.
 Destro citatus dum sonipes fugit,
 Currumque magno proruit impetu,
 Sulcabat haud obscura nostrum
 Signa caput medios per agros.
 Sed nulla nostri, crede, periculi
 Vexatum iniquæ ponderibus trabis,
 Quin prima pressit me salutis
 Cura tuæ, socij & secunda.
 Tunc sospitalis dextera Filij
 Saluos leuato cernere vos dedie
 Mi nil dolenti, miq̃ue sano
 Corpore præualidisque membris.
 Ego benignas pauperibus manus
 Manrique (Christo munera dulcia)
 Assuetus extendas memento:
 Nos tenues numeros dicamus.

PARAENESIS AD MENTEM PROPRIAM.

*Totum ex verborum sanctorum interpretatione
 compositum, mysteria continet.*

S Emota curis, libera, & integra,
 Præfens, decensque & tota potens tui
 Mens nostra votis & secunda
 Voce Deum celebra supernum.
 Te somnus, ô Mens, dedecet impigrant,
 Obliviosa ac principij tui
 Ignara quò tendas, & vnde
 Veneris, esse fuge, admonebo.
 Hæc cura, Mens, hic sit labor vnicus,
 Nunquam remissæ hoc studium tibi,
 Tam multa mirari canendo
 Dona tui artificis patrisque.
 Cur muta tanquam bellua negligas?
 Ignara stertas cur velut ebria?

I 5

Deducta

V M

R O-

noto &

Nuper